

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз ОК 17/2026
28.05.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлана Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничаром, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела праће новца из члана 245. став 3. у вези става 2. и 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Дејана Јовановића, поднетог против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж1-По1 12/25 од 05.12.2025. године, у седници већа одржаној дана 28.05.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Дејана Јовановића, поднет против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж1-По1 12/25 од 05.12.2025. године, у осуђујућем делу, у ставу првом изреке пресуде, у односу на окривљеног АА.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К-По1 67/24 од 27.01.2025. године, оглашени су кривим:

- окривљени АА, због кривичног дела убиство у саизвршилаштву из члана 113. КЗ у вези члана 33. КЗ, описаног у ставу првом изреке пресуде, и због продуженог кривичног дела праће новца из члана 245. став 3. у вези става 2. и 1. КЗ у вези члана 61. КЗ, описаног у ставу другом изреке пресуде, па му је претходно, за кривично дело убиство у саизвршилаштву из члана 113. КЗ у вези члана 33. КЗ утврђена казна затвора у трајању од 7 (седам) година и 6 (шест) месеци, а за кривично дело праће новца из члана 245. став 3. у вези става 2. и 1. КЗ у вези члана 61. КЗ, казна затвора у трајању од 2 (две) године и новчана казна у износу од 200.000,00 (двестотинехиљада) динара, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 9 (девет) година, у коју му се урачунава време проведено у притвору у периоду од 31.08.2018. године до 26.10.2018. године и од 15.08.2019. године до 27.01.2025. године, као и време проведено на издржавању мере забрана напуштања стана од 27.01.2025. године па надаље, као и на новчану казну у износу од 200.000,00 (двестотинехиљада) динара, коју је дужан да плати у року од месец дана од правноснажности пресуде, а ако окривљени не плати новчану казну у остављеном року, суд ће новчану казну заменити казном затвора тако

што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора,

- окривљени ББ, због кривичног дела убиство у саизвршилаштву из члана 113. КЗ у вези члана 33. КЗ и због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ, описаних у ставу првом изреке пресуде, па му је претходно, за кривично дело убиство у саизвршилаштву из члана 113. КЗ у вези члана 33. КЗ утврђена казна затвора у трајању од 13 (тринаест) година, а за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ казна затвора у трајању од 2 (две) године, и узета му као утврђена јединствена казна затвора у трајању од 8 (осам) година и 10 (десет) месеци на коју је осуђен пресудом Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж1-По1 21/23 од 30.01.2024. године којом је преиначена пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К-По1 198/19 од 27.02.2023. године, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 18 (осамнаест) година, у коју му се урачунава време проведено у екстрадиционом притвору у периоду од 17.07.2019. године до 19.08.2019. године и притвору у периоду од 19.08.2019. године до 27.01.2025. године,

- окривљени ВВ, због кривичног дела убиство у саизвршилаштву из члана 113. КЗ у вези члана 33. КЗ, описаног у ставу првом изреке пресуде, и осуђен на казну затвора у трајању од 7 (седам) година, у коју му се урачунава време проведено у притвору у периоду од 31.08.2018. године до 26.10.2018. године и од 15.08.2019. године до 27.02.2023. године, као и време проведено на издржавању мере забрана напуштања стана од 27.02.2023. године до 27.01.2025. године,

- окривљени ГГ, због кривичног дела помоћ учиниоцу после извршеног кривичног дела из члана 333. став 2. у вези става 1. КЗ, и осуђен на казну затвора у трајању од 2 (две) године и 8 (осам) месеци, у коју му се урачунава време проведено у притвору у периоду од 15.08.2019. године до 05.11.2020. године, као и време проведено на издржавању мере забрана напуштања стана, уз примену електронског надзора, у периоду од 05.11.2020. године до 30.05.2022. године,

- окривљена ДД, због кривичног дела помоћ учиниоцу после извршеног кривичног дела из члана 333. став 2. у вези става 1. КЗ, и осуђена на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 1 (један) месец, у коју јој се урачунава време проведено у притвору од 15.08.2019. године до 12.12.2019. године, као и време проведено на издржавању мере забрана напуштања стана, уз примену електронског надзора, у периоду од 12.12.2019. године до 02.10.2020. године.

Окривљени АА, ББ, ВВ, ГГ и ДД су обавезани да суду на име трошкова кривичног поступка и то паушала у плате износе од по 20.000,00 динара, у року од 15 дана од правноснажности пресуде.

Истом пресудом, у ставу трећем изреке, на основу члана 423. тачка 2) ЗКП, окривљени АА, ослобођен је од оптужбе да је извршио кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346. став 2. КЗ, а окривљени ББ, ВВ, ГГ, ДД и ЂЂ су ослобођени суд од оптужбе да су извршили кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346. став 4. у вези става 2. КЗ.

У ставу четвртом изреке пресуде, на основу члана 423. тачка 2) ЗКП, окривљени ЂЂ ослобођен је од оптужбе да је извршио кривично дело помоћ учиниоцу после извршеног кривичног дела из члана 333. став 2. у вези става 1. КЗ, па је одлучено да трошкови кривичног поступка у односу на окривљеног ЂЂ падају на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж1-По1 12/25 од 05.12.2025. године, у ставу првом, усвајањем жалби окривљеног АА, окривљеног ВВ, окривљеног ББ, браниоца окривљених АА, ВВ, ББ и ДД, адвоката Дејана Јовановића и браниоца окривљеног ГГ, адвоката Дејана Лазаревића, преиначена је пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К-По1 67/24 од 27.01.2025. године тако што је окривљени АА оглашен кривим због кривичног дела прање новца из члана 245. став 3. у вези става 2. и 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 6 (шест) месеци, у коју му се урачунава време проведено у притвору у периоду од 31.08.2018. године до 26.10.2018. године и од 15.08.2019. године до 27.01.2025. године, време проведено на издржавању мере забрана напуштања стана од 27.01.2025. године до 10.03.2025. године, као и време проведено у притвору у периоду од 10.03.2025. године до 05.12.2025. године, с тим да је истом пресудом осуђен и на новчану казну у износу од 100.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од месец дана од дана правноснажности пресуде, а ако окривљени не плати новчану казну у остављеном року суд ће новчану казну заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, с тим да казна затвора не може бити дужа од шест месеци. Окривљени АА обавезан је да суду на име паушала плати износ од 20.000,00 динара, у року од 30 дана од правноснажности пресуде, као и трошкове кривичног поступка о којима ће суд одлучити накнадно посебним решењем.

Истом пресудом, у ставу другом изреке, окривљени АА, ВВ и ББ, су на основу члана 423. тачка 2) ЗКП ослобођени од оптужбе да су извршили кривично дело убиство у саизвршилаштву из члана 113. КЗ у вези члана 33. КЗ, а окривљени ББ и кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ, док су окривљени ГГ и ДД ослобођени од оптужбе да су извршили по једно кривично дело помоћ учиниоцу после извршеног кривичног дела из члана 333. став 2. у вези става 1. КЗ, па су, у овом делу, окривљени АА, ВВ, ББ, ГГ и ДД ослобођени од дужности плаћања трошкова кривичног поступка те исти падају на терет буџетских средстава суда, док је жалба јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал у овом делу, одбијена као неоснована.

У ставу трећем изреке исте пресуде, одбијена је као неоснована жалба јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал па је пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К-По1 67/24 од 27.01.2025. године у ослобађајућем делу (у ставу трећем и четвром изреке првостепене пресуде) потврђена.

Против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж1-По1 12/25 од 05.12.2025. године, само у односу на окривљеног АА у погледу кривичног дела прање новца из члана 245. став 3. у вези става 2. и 1. КЗ, за које је том пресудом оглашен кривим, описаног у ставу првом изреке пресуде другостепеног суда, захтев за заштиту законитости поднео је његов бранилац, адвокат Дејан Јовановић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни

суд усвоји захтев за заштиту законитости, преиначи побијану пресуду тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе или укине пресуду донету у поступку по редовном правном леку и предмет врати другостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни суд је у седници већа, одржаној у смислу одредаба члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Дејана Јовановића, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. истог члана, прописани су услови под којима окривљени, преко свог браниоца, може поднети захтев за заштиту законитости и то таксативним набрајањем повреда закона (члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП), које могу бити учињене у првостепеном и поступку пред апелационим односно другостепеним судом.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Дејан Јовановић, захтев за заштиту законитости подноси због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП истичући да, у конкретном случају, нема кривичног дела праће новца из члана 245. став 3. у вези става 2. и 1. КЗ, за које је окривљени АА оглашен кривим побијаном пресудом другостепеног суда, јер нема кривице окривљеног већ само намере да кроз закључење уговора са окривљеним ЕЕ, обезбеди своју породицу новцем, који је као накнаду за његово коришћење, окривљени ЕЕ прихватио да на месечном нивоу исплаћује члановима породице АА. Предметни уговор, према наводима браниоца, закључен је ради извесности обавеза које из њега произилазе за окривљеног ЕЕ у случају смрти окривљеног АА, а односи се на новац који је окривљени АА стекао 2003. године, који ни од кога није скривао, јер да му је то била намера, уговор са окривљеним ЕЕ не би сачињавао пред јавним бележником већ би свој новац сам користио. Закључењем предметног уговора са окривљеним ЕЕ, који овај новац користи последњих петнаест година, окривљени АА је, према наводима захтева, само „упослио“ свој новац, који је за то време употребљен за ко зна колико трансакција о којима постоје докази, а кроз које би, да је неко хтео да пере новац, а није, тај новац, хипотетички, био опран већ ко зна колико пута.

Из изнетих навода, према налажењу Врховног суда, произилази да бранилац окривљеног АА, у поднетом захтеву за заштиту законитости као разлог подношења захтева само формално означава повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено окривљеном преко браниоца, обзиром да изношењем сопствених чињеничних тврдњи које су супротне оцени доказа и чињеничним утврђењима другостепеног суда, суштински указује на погрешно или непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреду закона из члана 440. ЗКП.

Међутим, како повреда закона из члана 440. ЗКП не представља законски разлог прописан одредбом члана 485. став 4. ЗКП, због ког окривљени преко браниоца може поднети овај ванредни правни лек, Врховни суд је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Дејана Јовановића, оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић